

Criteris de Bones Pràctiques d'Inclusió Social

INNOVACIÓ SOCIAL

- La innovació permet donar resposta a situacions i problemàtiques de forma creativa i original, amb nous enfocaments. La innovació no només ha de fer referència als procediments i solucions sinó també a les problemàtiques.

ESTRATÈGIA

- La planificació estratègica en inclusió social fa referència accions adreçades a debilitar els factors que poden derivar en processos o situacions d'exclusió. D'altra banda l'orientació estratègica comporta emprendre accions de promoció de l'apoderament, foment de l'autonomia i capacitat de les persones en situacions d'exclusió, defugint de les actuacions merament assistencials. A més, la BP ha de tenir present l'entorn físic i relacional de la persona, passant de polítiques merament adreçades a l'individu a polítiques amb una perspectiva de comunitat.

INTEGRALITAT

- Una bona acció serà aquella que en el seu disseny abordi de forma integral tots els factors que intervenen en la configuració d'aquesta situació, promovent transformacions estructurals o actuacions conjunturals no aïllades. Tenint present que l'exclusió és un fenomen multifactorial, aquest requisit es refereix a la necessitat de que tota bona pràctica abordi almenys dos factors d'exclusió, per exemple: atur, debilitats de xarxes familiars i malaltia.

EFFECTIVITAT I IMPACTE

- Una BP es considerarà efectiva i eficaç quan generi els impactes socials que s'havien marcat com a objectius operatius a assolir, i aquests impactes es mantinguin al llarg del temps.

SOSTENIBILITAT, VIABILITAT I EFICIÈNCIA

- La bona pràctica ha d'ésser viable, eficient i sostenible en termes econòmics, organitzatius i tècnics. La bona pràctica s'hauria de mantenir durant el temps necessari per a assolir els seus objectius. Alhora, hauria de disposar, des del seu inici, de les condicions polítiques, organitzatives i tècniques, així com dels recursos (econòmics i humans) necessaris per portar-la a terme tal i com s'ha fet finalment. I els objectius marcats s'haurien d'assolir amb la menor inversió de recursos econòmics i humans.

PARTICIPACIÓ I LIDERATGE

- Una BP ha de comptar amb un lideratge clar i assumit per totes les parts. La BP ha de comptar amb fórmules per a la participació (informació, deliberació, consulta) d'actors de tots els nivells (públics, entitats socials, tercer sector, agents socials, ciutadania, i privats).

RIGOR METODOLÒGIC

- L'acció ha de partir d'una necessitat manifesta o latent. Fruit d'una diagnosi. La pràctica s'ha de dissenyar seguint una seqüència lògica: diagnòstic, disseny, implementació, avaluació.

TRANSFERIBILITAT

- Les accions han de ser exportables, adaptables i flexibles, de manera que es puguin fer servir en diferents situacions o que es puguin modificar si es produeixen canvis de context. Han de ser experiències acumulables, amb documents de seguiment de la pràctica en totes les seves fases. Amb una presentació clara i concreta exposant els recursos utilitzats, les actuacions realitzades, les dificultats sorgides durant el procés d'implantació i avaluació (indicadors). La BP ha d'intervenir sobre problemàtiques que no estiguin presents només en un territori concret, i el seu èxit no pot respondre a especificitats pròpies d'un context determinat.

TRANSVERSALITAT I TREBALL EN XARXA

- La BP ha de comptar amb la implicació del màxim d'actors que treballen en el camp d'acció o en la problemàtica abordada, fomentant el treball en xarxa. Aquests actors s'han d'implicar en el disseny, la implementació i/o l'avaluació de la pràctica. Per altra banda, cal comptar també amb la implicació directa de la comunitat receptora de la BP. Aquesta tasca s'ha de realitzar mitjançant espais i procediments de corresponsabilitat, treball i negociació.